

Is kapitaal voor arbeidsongeschiktheid van bedrijfsleider aftrekbaar ?

Auteur(s): Stefaan Van
Crombrugge

Editie: 1469 p. 10

Publicatiedatum: 23 maart 2016

Rechtbank/Hof: Gent

Datum van uitspraak: 29 september 2015

Wetboek: W.I.B. 92

Artikel: 53

Is kapitaal voor arbeidsongeschiktheid van bedrijfsleider aftrekbaar ?

Als beroepskosten worden niet aangemerkt, kapitalen die de aard hebben van een vergoeding tot volledig of gedeeltelijk herstel van een bestendige derving van inkomsten bij arbeidsongeschiktheid en die rechtstreeks door de werkgever worden uitgekeerd aan personeelsleden of gewezen personeelsleden (art. 53, 23° WIB 1992).

De bestuurder van een NV wordt arbeidsongeschikt en ziet zich genoodzaakt ontslag te nemen. Hij ontvangt een invaliditeitsuitkering van het ziekenfonds. De raad van bestuur beslist hem een bijkomende invaliditeitsuitkering toe te kennen. Bij overeenkomst wordt hem dan ook een uitkering toegekend in de vorm van een eenmalig kapitaal van 109.000 EUR. De fiscus is van oordeel dat dit bedrag in hoofde van de NV niet aftrekbaar is als beroepskost op grond van artikel 53, 23° WIB 1992. Volgens de belastingplichtige kan artikel 53, 23° WIB 1992 ter zake niet worden toegepast, aangezien het enkel toepasselijk is op personeelsleden of gewezen personeelsleden en een bestuurder dat niet is. Het hof van beroep te Gent geeft de fiscus gelijk (Gent 29 september 2015, www.fisconetplus.be).

De redenering van het hof verloopt als volgt. Artikel 195, § 1 WIB 1992 bepaalt dat bedrijfsleiders voor de toepassing van de bepalingen inzake beroepskosten met werknemers gelijkgesteld worden en dat hun bezoldigingen en de ermee verband houdende sociale lasten als beroepskosten worden aangemerkt. De tekst van deze bepaling is voldoende duidelijk. Artikel 53, 23° WIB 1992 is een bepaling inzake beroepskosten, namelijk een regeling die een beperking inhoudt van de beroepskosten en die op grond van artikel 195, § 1 WIB 1992 zowel op werknemers als bestuurders van toepassing is.

Artikel 53, 23° WIB 1992 werd ingevoegd door artikel 80 van de wet van 28 april 2003 "betreffende de aanvullende pensioenen en het belastingstelsel van die pensioenen en van sommige aanvullende voordelen inzake sociale zekerheid". De voorbereidende werken bij artikel 80 van de voornoemde wet voorzien ook in een gelijkschakeling van werknemers en bedrijfsleiders.

De wetgever heeft wat deze kost van een arbeidsongeschiktheid betreft specifiek de voorkeur gegeven aan een gelijke behandeling van werknemers en bestuurders. Men mag dit niet gelijkstellen met de opbouw van een pensioenkapitaal : dat is een andere situatie die een verschillende behandeling kan verantwoorden. De verschillende behandeling van de verschillende situaties kan bovendien ook redelijk worden verantwoord ten aanzien van de uitkerende vennootschap. De wetgever geeft kennelijk de voorkeur aan het stimuleren van de tweede pensioenpijler en de externe financiering ervan. Het hof ziet geen schending van het gelijkheidsbeginsel en derhalve geen reden om aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen.

Beoordeling

Wat het hof te Gent hier allemaal zegt over de vergelijking tussen de toekenning van een kapitaal wegens arbeidsongeschiktheid en de toekenning van een pensioenkapitaal en over het gelijkheidsbeginsel, is nogal rommelig en volstrekt niet overtuigend.

Wel duidelijk is daarentegen dat het hof het artikel 53, 23° WIB 1992 ook toepasselijk acht op kapitalen wegens arbeidsongeschiktheid, die zijn toegekend aan bedrijfsleiders, omdat artikel 195, § 1 WIB 1992 de bedrijfsleiders voor de toepassing van de bepalingen inzake beroepskosten met werknemers gelijkstelt en omdat ook de voorbereidende werkzaamheden van artikel 80 van de wet van 28 april 2003 op de aanvullende pensioenen uitgaan van een gelijkschakeling van werknemers en bedrijfsleiders.

Daar moet dan wel tegenover worden gesteld dat het Hof van Cassatie een kleine twintig jaar geleden, in naam van de strikte interpretatie van de fiscale wet, ter zake van het oude artikel 109, 5° WIB 1964 beslist heeft dat uit de tekst van die bepaling niet kon worden afgeleid dat de wetgever onder de personeelsleden van een vennootschap ook personen heeft willen opnemen, die niet onderworpen zijn op de wetgeving op de arbeidsovereenkomsten of aan een analoog wettelijk of reglementair statuut (Cass. 10 november 1997, *FJF* 1997, nr. 97/282). Het komt ons evenwel niet voor dat dit cassatiearrest nog kan worden ingeroepen, omdat de tekstuele context van de wetgeving veranderd is, met de uitdrukkelijke gelijkschakeling van werknemers en bedrijfsleiders op het vlak van de beroepskosten bij de wet van 22 december 1989 (art. 195, § 1 WIB 1992).

Uiteindelijk wil het ons dus voorkomen dat het hof te Gent een juiste beslissing heeft genomen.